

11. Vízkereszt utáni ötödik vasárnap.AZ EREDMÉNYES MUNKA TITKA .

1 Thessz. 2, 1
1 Thessz. 2, 1 - 12.

A Prédikátor Könyvének refrénje az, hogy hiábavaló. Nyilván mások is elgondolkoztak már rajta, hogy éppen a Prédikátor könyve mondja ezt. Mert ezt mondja olyan sokszor a mi ajkunk is, mai prédikátorok ajka. És ezt mondják sokszor mindazok, akik nevelni kényszerülnek, vagy akarnak; akikre rábízott, hogy írtsák a gyomot és plántálják a szívekbe a jót, a nemeset.

Az Apostoli Levelekben meg éppen a fordítottja áll: nem hiábavaló. Itt is erről vall Pál apostol, társul hívva maguk mellé a gyülekezetet: "Mert magatok tudjátok atyámfiai, hogy a mi hozzátok való menetelünk nem volt hiábavaló." Pedig Pál apostol igazán rövid időt töltött a thesszalonikai gyülekezetben. Alig volt ez több két-három hétnél. /Act. 16, 20-24; 17, 1-5/ S most ebben a visszatekintésben boldog öntudattal és határozottsággal állapítja meg, hogy nem volt hiábavaló az ott tartózkodásuk.

Mai napra kapott szakaszunkból mi is megláthatjuk, hogy az eredményes munkának két titka van : a hit és a szeretet. Vizsgáljuk meg ezeket közelebbről.

Első titok: a hit.

1. Az eredményes lelki munka egyik feltétele az egyszerű, őszinte hit. Ott kezdődik, hogy Istennek hozzám való kegyelme ne legyen hiábavaló. /1 Kor. 15, 10/ Ott folytatódik, hogy ezt a kegyelmet boldogan elhirdetem másoknak is. /1, 9: "miként tér